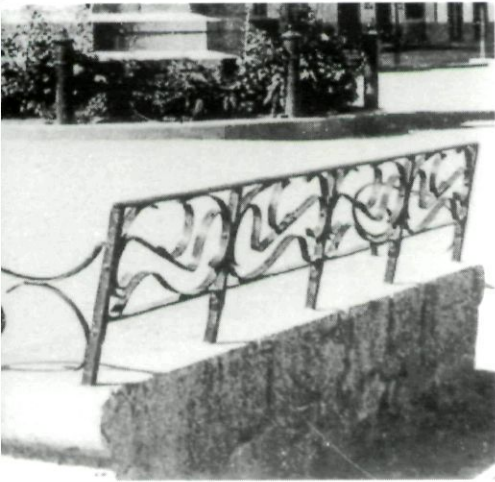

Embat de les ones

per Josep Planells Bonet

A Mons. Agustí Cortés Soriano,
bisbe d'Eivissa i
Formentera

era el nom del passeig paral·lel i pròxim a les murades, confinant amb els camps dels seus voltants, a cada banda del qual existien els mateixos arbres que ja havia vist uns vint anys abans; però, com a novetat, trobà que entre els de cada filera s'havien col·locat bancs. L'Arxiduc acaba recordant que el passeig era ben proporcionat a la ciutat, que començava just a la sortida de la Marina i que arribava fins a la carretera de Sant Antoni, amb la qual es confonia al principi. Tot i això, també recordà que el carrer del Comte de Rosselló assenyalava el límit de la Marina amb el camp.

Algunes imatges del 1857 mostren la segona estacada, confinant amb la inhòspita Tarongeta, més enfora de la qual sols s'endevina alguna tanca.

Altres vistes del 1868 presenten la Tarongeta en el punt on confinava amb la segona estacada i amb l'angle occidental del baluard de Sant Joan. També hi podem veure una part de l'indret que ja es deia l'Alamera o passeig dels Baladres, amb els seus arbres i el puig dels Molins, al fons.

El 1921 ja existia, però inacabada, la segona illa de cases de la banda de migjorn del passeig de Vara de Rey. A la banda de tramuntana també hi havia l'edifici del Teatre Serra ("la Barraca") i s'havia començat la Mutual. Al llarg de la primera meitat del segle actual es varen acabar els edificis de banda i banda del passeig. També són d'aleshores, naturalment, les construccions dels carrers situats entre el passeig de Vara de Rey i la murada. ■

La tarda neguitosa
rompia les ombres
del rocam esboldregat.

Portitxol des Cubells
d'aroma "palautiana",
puntes i rades,
memòria del passat.

Una brisa el mar acarona,
planícia immensa, límpida, generosa,
que endinsa la mirada
cap a l'infinit.

Una claror reverbera
de l'Hòstia consagrada,
besllum finíssim,
que encén la pregària
en silenci musicada,
"i ell, inclinant-se cap a mi,
ha escoltat el meu clam..."

Acaba la jornada,
cadència dels pinars,
esclètxes de mar blava.

(Es Cubells,
setembre 1996)

